

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/220/2020
Identifikačné číslo spisu: 2312206560
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2312206560.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne A. Q., bývajúcej v Q., R. Q. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Marcelom Blažom, advokátom so sídlom v Bratislave, Za kasárňou 1, proti žalovanému P. Q., bývajúcemu v P., G.O. V. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Ľudovítom Földesom, advokátom so sídlom v Bratislave, Domašská 11, o zaplatenie 12.600,- eur, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23C/102/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/316/2018 z 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) č. k. 23C/102/2012 - 523 z 9. júla 2018 I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 8.450,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. konanie v časti 4.150,- eur zastavil, III. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania a IV. priznal štátu proti žalobkyňi a žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 137 ods. 1, § 142 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 3 ods. 1 a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že strany sporu nadobudli kúpnu zmluvou z 24. novembra 2011 v znení jej dodatku zo 17. januára 2012 do podielového spoluvlastníctva byt č. X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie P., za kúpnu cenu 40.000,- eur, pričom suma 31.700,- eur bola hrazená z úveru, ktorý si zobrala výlučne žalobkyňa. Uviedol, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ak tvrdil, že vynaložil sumu 8.300,- eur k nadobudnutiu spoločnej veci, keď poukazoval na výpis z účtu, z ktorého vyplýval výber peňažných prostriedkov vo výške 10.000,- eur, avšak zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývalo, že tieto prostriedky investoval do nadobudnutia bytu a preto súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalovaný investoval do nadobudnutia bytu sumu 6.500,- eur, ktorú skutočnosť žalobkyňa nespochybňovala. Podielové spoluvlastníctvo strán sporu k bytu bolo právoplatne zrušené k 24. novembru 2016 tak, že byt bol prikázaný žalobkyňi, táto bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť žalovanému sumu 14.950,- eur ako

náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel. Strany sporu sa však nedohodli na vyporiadaní vyššej investície žalobkyne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňi vznikol nárok voči žalovanému na širšie vyporiadanie toho, čo investovala navyiac oproti žalovanému do nadobudnutia bytu, ktorý nárok vypočítal ako rozdiel medzi náhradou 14.950,- eur - 6.500,- eur. Dospel k záveru, že toto právo nie je premlčané, nakoľko bolo uplatnené v rámci konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a takýto nárok vzniká až zánikom podielového spoluvlastníctva. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom sp. zn. 9Co/316/2018 z 19. novembra 2019 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Uviedol, že je potrebné brať do úvahy skutočnosť, že pod vyporiadaním podielového spoluvlastníctva je potrebné rozumieť také vyporiadanie, ktoré definitívne vyrieši vnútorné majetkové vzťahy spoluvlastníkov týkajúce sa ich práv a povinností vo vzťahu k ich doterajším a novovzniknutým podielom. Zdôraznil, že pokiaľ počas existencie spoluvlastníctva niektorý zo spoluvlastníkov vynaložil investície na spoločnú vec, má voči ostatným spoluvlastníkom právo na náhradu za vynaložené investície v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom na spoločnej veci a takýto nárok si investujúci spoluvlastník môže uplatniť aj v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v rámci tzv. vyporiadania v širšom zmysle. Stotožnil sa s vyčíslením priznaného nároku, keď súd prvej inštancie akceptoval vyčíslenie žalobkyne, ktorá pri výpočte žalovanej sumy 8.450,- eur postupovala tak, že táto predstavuje rozdiel sumy 14.950,- eur ako 1/2 všeobecnej hodnoty určenej znalcom v znaleckom posudku č. 98/2014 vo výške 29.000,- eur a sumy uhradenej žalovaným na kúpnu cenu vo výške 6.500,- eur. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia súhlasil so súdom prvej inštancie, že nárok žalobkyne nie je premlčaný podľa § 107 Občianskeho zákonníka, keďže takýto nárok vzniká až zánikom podielového spoluvlastníctva a teda v danej veci 24. novembra 2016, kedy bolo podielového spoluvlastníctvo strán právoplatne zrušené a vyporiadané a žalobkyňa si svoj nárok uplatnila prvýkrát 12. marca 2018, teda včas. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Za otázku, ktorá doposiaľ nebola v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu riešená považoval otázku, že začiatok plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu vynaložených investícií na nadobudnutie spoločnej veci so súhlasom ostatných spoluvlastníkov začína plynúť najneskôr od vykonania týchto investícií a nie až zánikom podielového spoluvlastníctva k vyporiadanej veci. Bol názoru, že súdy nižších inštancií nesprávne právne posúdili otázku začatia plynutia premlčacej doby v súvislosti so vznikom nároku a premlčania tohto nároku podielového spoluvlastnícka na vydanie bezdôvodného odôvodnenia z dôvodu vyšších investícií vynaložených na nadobudnutie spoločnej veci. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 726/2018 s tým, že premlčacia doba nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu jej investície do nadobudnutia spoločnej nehnuteľnosti začala plynúť dňom vykonania týchto jej investícií a nie až zánikom podielového spoluvlastníctva medzi žalovaným a žalobkyňou. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol. Uviedla, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 726/2018 je určujúce, že pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v tzv. širšom zmysle môžu byť vznesené požiadavky na vyporiadanie investícií do spoločnej veci, pričom môže ísť o vyporiadanie investícií a/ vložených do vyporiadanej veci, b/ vynaložených v súvislosti s nadobudnutím vyporiadanej veci, pričom súčasne platí, že ak boli vynaložené investície niektorým zo spoluvlastníkov na spoločnú vec so súhlasom ostatných spoluvlastníkov, sú ich časti pripadajúce na spoluvlastnícke podiely neinvestovaných spoluvlastníkov splatné (ak nebola medzi nimi uzavretá dohoda inak) už za trvania spoluvlastníctva, nie až po jeho zrušení a vyporiadaní. Zdôraznila, že práve túto časť predmetného uznesenia, ktoré má zásadný a

určujúci význam pre prejednávajúcu vec žalovaný účelovo obchádza.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Podľa názoru žalovaného je jeho dovolanie prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v otázke, že začiatok plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu vynaložených investícií na nadobudnutie spoločnej veci so súhlasom ostatných spoluvlastníkov začína plynúť najneskôr od vykonania týchto investícií a nie až zánikom podielového spoluvlastníctva k vyporiadanej veci.

11. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

12. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 písm. b/ CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho

zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

13. Aby na základe dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj 2Cdo/203/2016, 3Cdo/216/2017, 4Cdo/64/2018, 6Cdo/113/2017, 7Cdo/95/2017 a 8Cdo/95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

14. Jednou z obligatórnych náležitostí dovolania je, že v ňom musí byť uvedené, v čom dovolateľ vidí splnenie predpokladov prípustnosti dovolania; táto náležitosť je odlišná od dovolacieho dôvodu. Účel tejto požiadavky spočíva pritom v tom, aby sa dovolateľ ešte pred podaním dovolania zoznámil s relevantnou judikatúrou dovolacieho súdu, a aby po zoznámení sa s ňou zväzil, či také dovolanie má šancu na úspech.

15. To znamená, že dovolateľ je zo zákona povinný nielen uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne (a vyložiť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, porov. § 432 ods. 2 CSP), ale tiež konfrontovať túto nesprávnosť s doterajšou rozhodovacou činnosťou dovolacieho súdu, lebo tomu patrí úloha zjednocovať rozhodovaciu činnosť súdov v civilnom konaní. Podľa toho je dovolateľ povinný vymedziť, v čom vidí splnenie predpokladov prípustnosti dovolania; mal by teda uviesť, ktorý z predpokladov vymedzených v § 421 ods. 1 CSP je naplnený a prečo. Povedané inými slovami, dovolateľ je povinný jasne a zrozumiteľne vymedziť relevantnú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a uviesť, v čom sa odvolací súd odchýlil od tejto relevantnej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo v čom je relevantná rozhodovacia prax dovolacieho súdu rozporná, alebo v čom je potrebné relevantnú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu zmeniť, alebo či ide o právnu otázku dovolacím súdom doteraz nevyriešenú. Prípadne možno prípustnosť dovolania podľa okolností vymedziť i odkazom na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu.

16. Najvyšší súd pristúpil k posúdeniu otázky uvedenej v bode 10. tohto uznesenia. Právne posúdenie, či konkrétna otázka už bola alebo nebola dovolacím súdom vyriešená, je totiž jadrom dovolacieho konania a je podstatná pre to, či najvyšší súd o dovolaní rozhodne meritórne alebo procesne.

17. Podľa § 141 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

18. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

19. Z tejto zákonnej úpravy vyplýva, že so zrušením podielového spoluvlastníctva je nerozlučne spojené vyporiadanie spoluvlastníkov, ktorých práva boli zrušením spoluvlastníctva dotknuté. Zmyslom vyporiadania spôsobom podľa § 142 ods. 1 vety tretej Občianskeho zákonníka nie je len poskytnutie primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel, ale vyriešenie všetkých vzťahov, ktoré sa vytvorili medzi podielovými spoluvlastníkmi v súvislosti s existenciou podielového spoluvlastníctva. So zreteľom na to sa toto vyporiadanie vykonáva ako vyporiadanie v širšom slova zmysle, v rámci ktorého sa prihliada aj k

tomu, či a do akej miery ten-ktorý spoluvlastník zhodnotil spoločnú nehnuteľnosť investíciami, príp. iným spôsobom.

20. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom slova zmysle je možné vykonať na základe návrhu účastníka (§ 137 CSP) alebo vzájomného návrhu (§ 147 ods. 1, 2 CSP). O návrhu (vzájomnom návrhu) požadujúcom zaplatenie určitej čiastky z dôvodu širšieho vyporiadania je však vždy treba rozhodnúť samostatným výrokom rozsudku, nie len v rámci náhrady za spoluvlastnícky podiel a to z dôvodu, že pohľadávka z dôvodu zaplatenia náhrady za spoluvlastnícky podiel vzniká až na základe právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

21. Právnu otázku nastolenú dovolateľom možno pokladať za vyriešenú uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2012 sp. zn. 4MCdo/12/2011, so záverom, že „pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva, ktoré súd vyporiadava podľa § 142 ods. 1 vety tretia Občianskeho zákonníka, ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka, je totiž treba z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu veci a nákladmi na opravu a údržbu veci, ktoré neboli nevyhnutné, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach (§ 139 Občianskeho zákonníka), medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu. Treba tiež zisťovať, či za trvania podielového spoluvlastníctva došlo medzi spoluvlastníkmi k dohode o spôsobe úhrady týchto nákladov, pretože až vtedy by bolo možné správne posúdiť aj prípadnú námietku premlčania voči takejto pohľadávke. S prihliadnutím k tomu potom pôjde buď o majetkové právo investujúceho spoluvlastníka uplatňované voči druhú spoluvlastníkovi podľa § 511 ods. 3, § 137 ods. 1 a § 139 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, ktoré sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pre ktorej počiatok je rozhodujúca doba vynaloženia nákladov na opravu a údržbu, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré môže uplatňovať investujúci spoluvlastník už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, ktoré sa premlčí v dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka v súvislosti s vynaložením nákladov na opravu alebo údržbu, alebo o právo na vydanie neoprávneného majetkového prospechu vo výške zhodnotenia podielu druhého spoluvlastníka v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčí v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka od zániku tohto spoluvlastníctva.

22. Najvyšší súd ČSSR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cz 29/1979 (R 37/1982) vyslovil, že „pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva spoločnej veci (najmä nehnuteľnosti) súdom podľa ustanovenia § 142 tretia veta Občianskeho zákonníka, ktoré sa vykonáva ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka, z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania treba rozlišovať medzi nákladmi na nevyhnutné opravy a údržbu veci a nákladmi na opravy a údržbu veci, ktoré neboli nevyhnuté, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas (hoci aj konkludentne v zmysle ustanovenia § 35 ods.1 Občianskeho zákonníka), alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu. Treba tiež zisťovať, či za trvania podielového spoluvlastníctva došlo medzi spoluvlastníkmi k dohode o spôsobe úhrady týchto nákladov. Vzhľadom na to pôjde spravidla buď o majetkové právo investujúce spoluvlastníka uplatňované voči ostatným spoluvlastníkom podľa ustanovenia § 74 ods. 3, § 137 ods. 1 a § 138 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka (pre začiatok jej plynutia je rozhodujúca doba vynaloženia nákladov na opravu a údržbu), alebo o právo na vydanie neoprávneného majetkového prospechu z právneho úkonu neplatného pre rozpor s ustanovením § 138 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré uplatňuje investujúci spoluvlastník už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu (ktoré sa premlčuje v premlčacej dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka v súvislosti s vynaložením nákladov na opravu či údržbu), alebo o právo na vydanie neoprávneného majetkového prospechu vo výške zhodnotenia podielov ostatných spoluvlastníkov v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčuje v jednoročnej premlčacej dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka od zániku tohto spoluvlastníctva (poznámka dovolacieho súdu: aktuálne znenie § 107 Občianskeho zákonníka upravuje dvojročnú premlčaciu dobu).

23. Záverom dovolací súd uzatvára, že pokiaľ označil dovolateľ rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej

republiky sp. zn. 22 Cdo 726/2018, je potrebné podotknúť, že vzhľadom na teritoriálnu pôsobnosť CSP nemožno do rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP zaraďovať rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (R 71/2018).

24. Predpoklad prípustnosti dovolania žalovaného spočíval v tom, že mala byť posúdená doteraz neriešená právna otázka, čiže bola vymedzená iba vo vzťahu k neexistujúcej judikatúre dovolacieho súdu. Tento predpoklad však v žiadnom prípade neobstál (viď body 21 a 22), preto nezostalo dovolaciemu súdu než len dovolanie žalovaného odmietnuť pre neprípustnosť (§ 447 písm. c/ CSP).

25. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a zásadou úspechu žalovaných 1/ až 3/ v dovolacom konaní, ktorým priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.